

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
részitélete**

Az ügy száma: Pfv.I.21.719/2018/7. szám

A tanács tagjai: . Orosz Árpád a tanács elnöke
. Kiss Gábor előadó bíró
. Csentericsné dr. Ágh Bíró Ágnes bíró

A felperes

A felperes képviselője: . Bordás Ügyvédi Iroda

Az alperes

Az alperes képviselője: ékesfehérvári VI. számú Ügyvédi Iroda

A per tárgya: ingó dolog kiadása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:
Székesfehérvári Törvényszék 2.Gf.40.129/2017/9.

Az elsőfokú bíróság és a határozat száma:
Székesfehérvári Járásbíróság 18.G.40.059/2016/15.

Rendelkező rész

A Kúria a Székesfehérvári Törvényszék 2.Gf.40.129/2017/9. számú jogerős ítéletét hatályon kívül helyezi, és az ingó dolog kiadása iránti keresetet illetően az elsőfokú ítéletet megváltoztatja:

kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül adja a felperes birtokába a LINDE H25D homlokvilla tartózatát 2.540.000 (kétfélmillió-öttszáznegyvenezer) forint egyenértéken.

a kártérítés iránti keresetet illetően az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 250.000 (kétszázötvenezer) forint együttes első-, másodfokú perkiöltséget és felülvizsgálati eljárási kiöltséget, és az államnak felhívásra 254.000 (kétszázötvennégyezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Egyebekben a felperes és az alperes felülvizsgálati eljárási kiöltségét 100.000-100.000 (százezer-százezer) forintban állapítja meg, a le nem rótt további felülvizsgálati eljárási illeték 200.000 (kétszázezer) forint.

A részítelel ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes mint eladó és a perben nem álló F. Kft. mint vevő között 2014. február 25-én adásvételi szerződés jött létre, amely szerint az alperes a LINDE H25D homlokvilla targoncát (a továbbiakban: targonca) 2.000.000 forint + Áfa vételár ellenében eladta a vevőnek. A vételárból 1.000.000 forint + Áfát legkésőbb 2014. március 1-jéig foglaló címén kellett a vevőnek megfizetnie, a fennmaradó 1.000.000 forint + Áfa vételárrészt pedig 12 havi egyenlő részletben kellett teljesítenie.
- [2] Az F. Kft. a foglalót 2014. február 26-án megfizette; az utolsó vételár-részletet 2015. február 18-án utalta át az alperesnek, aki a targoncát egy korábbi bérleti szerződésből eredő követelése biztosítékként továbbra is a birtokában tartja, azt az F. Kft. többszöri felszólítása ellenére sem adja ki.
- [3] A felperes 2016. február 17-én adásvételi szerződést kötött az F. Kft.-vel (a targonca vélt tulajdonosával). Az adásvételi szerződés tartalmazta azt a tájékoztatást, hogy a targonca birtokbavétele nehézségekbe ütközhet - esetlegesen peres eljárásra is szükség lehet a birtokbavételhez -, figyelemmel arra, hogy az alperes a targoncát a szerződés megkötésekor is birtokában tartja, és a fent említett követelésére tekintettel zálogjogot kíván érvényesíteni az F. Kft.-vel szemben. Utóbbi mint eladó a szerződésben vállalta, hogy a birtokbavételre irányuló eljárás eredményes lefolytatása érdekében a felperesnek minden lehetséges segítséget megad.

A felperes kereseti kérelme és az alperes védekezése

- [4] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a targonca kiadására azzal, hogy annak az értékét 2.540.000 forintban határozta meg. Másodlagosan, arra az esetre, ha a targonca kiadása meghiúsulna, a fenti összeg megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Tekintettel arra, hogy a felperes - tervei szerint - 2016. március 1-jétől kezdődően a targoncát bérbe kívánta adni, 120.000 forint és annak áfával növelt összegében meghatározott bérleti díj iránti igényt is előterjesztett - elmaradt haszonként keletkező kártérítési követelésként, havi összegben meghatározva - mindaddig, amíg a targoncát az alperes a birtokában tartja.
- [5] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy miután a felperes az F. Kft.-vel mint eladóval kötött adásvételi szerződést a targonca tulajdonjogának átruházásáról, így tőle, és nem az alperestől kell kérnie az ingóság kiadását. Állította, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:215. § (2) bekezdése alapján az ingó dolgok esetén a tulajdonjog-átruházás fogalmába beletartozik a birtokátruházás is, így az eladó az adásvételi szerződést csak úgy teljesítheti, ha a tulajdonjog átruházása esetén a birtokátruházást is foganatosítja, így erre tekintettel - az alperes álláspontja szerint - a felperesnek az eladóval szemben kell keresetet előterjesztenie. A kártérítési igényt teljes egészében vitatta, kitért arra is, hogy a felperes keresete ebben a körben a tényállítást teljes egészében nélkülözi.

Az első- és másodfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Döntését azzal indokolta, hogy a per adatai szerint a targonca mindvégig az alperes birtokában maradt. Érvelése szerint az F. Kft. ténylegesen soha nem szerezte meg a targonca feletti birtokot, erre figyelemmel csupán a dolog kiadása iránti igénye állhatott fenn. A felperessel kötött szerződésével azonban csak az őt megillető birtoklási jogot engedte át a felperesnek. Álláspontja szerint a dolog kiadása iránti igény átruházására azonban nem került sor, mert abban a felperesnek és az alperesnek kellett volna megállapodnia a Ptk. 5:3. § (4) bekezdésére figyelemmel. Az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy a felperest a dolog kiadása iránti igény kizárólag az F. Kft.-vel szemben illeti meg. Erre figyelemmel a targonca kiadása iránti keresetet nem találta alaposnak, következésképpen az elmaradt bérleti díj összegével azonosan meghatározott kártérítési igényt sem tekintette megalapozottnak.
- [7] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Rámutatott: az elsőfokú ítélet eljárási és anyagi jogi jogszabályokat is sért, tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során a feleket részletesen nem hallgatta meg, a szükséges tájékoztatással nem látta el, a bizonyítást az indokolt mértékben nem folytatta le és a tényállást hiányosan állapította meg. Emellett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogi álláspontja a Ptk. anyagi jogi rendelkezéseit is sérti.
- [8] A másodfokú bíróság szerint a felperes mint vevő és az F. Kft. mint eladó közötti adásvételi szerződés rögzítette, hogy a perbeli targonca nincs az eladó birtokában. Utóbbi azonban a szerződésben vállalta, hogy a birtokba vételre irányuló eljárás eredményes lefolytatása érdekében a vevőnek minden lehetséges segítséget megad. Ez a szerződési rendelkezés tartalma szerint a dolog kiadása iránti igénynek a vevő részére való átruházását jelentette [Ptk. 5:3. § (4) bek.], amelyről - szemben az elsőfokú bíróság álláspontjával - az eladónak és a vevőnek kellett egymással megállapodni. Mindezért a másodfokú bíróságnak az volt az álláspontja, hogy a felperest az általa kötött adásvételi szerződés alapján a dolog kiadása iránti igény megilletheti, és a perben jogosult lehet a dolog kiadását kérni.
- [9] A másodfokú bíróság további érvelése értelmében a perben mindenekelőtt azt kellett vizsgálni, hogy a felperesnek van-e olyan jogcíme, ami alapján a perbeli targonca birtokára igényt tarthat. Utalt arra, hogy a felperes a keresetében a tulajdonjogára hivatkozott, e jogosultsága pedig csak annak függvényében állapítható meg, hogy a vele adásvételi szerződést kötő F. Kft. az alperestől megszerezte-e a dolog tulajdonját. Ebben a körben rámutatott a következőkre. Az alperes és az F. Kft. között 2014. február 25-én létrejött adásvételi szerződés a tulajdonjog fenntartásával kötött. A megállapodás 4. pontja szerint „[a] targonca tulajdonjoga a vevőt csak az utolsó vételárrészlet megfizetésétől kezdődően illeti meg.” Szerinte a perbeli bizonyításnak ezért arra kellett irányulnia, hogy az F. Kft. mint lehetséges közbenső jogszerző (a korábbi adásvételi szerződés pénzszolgáltatásának kötelezettje) mikor és milyen összegű vételárrészleteket teljesített az alperesnek és a teljes vételárat megfizette-e.
- [10] A másodfokú bíróság kiemelte: ebben a körben a tényállás teljes egészében feltáratlan volt. Erre figyelemmel a feleket nyilatkoztattételre hívta fel, továbbá tájékoztatta a bizonyítási teherről, a bizonyításra szoruló tényekről, és a bizonyítás sikertelenségének következményeiről is. Az ítéletben részletesen levezette, hogy az F. Kft. mikor, milyen összegeket, milyen számlák alapján fizetett meg az alperes részére. Kitért arra is, hogy a peradatok szerint az alperes és az F. Kft. között az adásvételi szerződésen túl egyéb jogviszony is fennállt, utóbbinak több jogcímen is kellett fizetéseket teljesítenie az alperes részére. Ehhez kapcsolódóan figyelemmel volt arra, hogy az egyes teljesítéseket az alperesnek arra kellett elszámolnia, amire a kötelezett szánta, mert a kötelezett rendelkezésétől érvényesen nem térhetett el.
- [11] A kifizetések számbavételét követően a fentiek okán a másodfokú bíróság szerint az F. Kft. részéről

csak 2.434.171 forint vételár kifizetését lehetett igazoltnak tekinteni. Ebből következően azt állapította meg, hogy az F. Kft. nem fizette ki a teljes vételárat (2.540.000 forint), így az adásvételi szerződés alapján nem szerzett tulajdonjogot, az alperes pedig időközben elállt az adásvételi szerződéstől. Következésképpen azt állapította meg, hogy a felperes a későbbi adásvételi szerződéssel nem szerezhette meg a targonca tulajdonjogát, ezért sikertelenül próbálta igazolni, hogy olyan érvényes jogcímmel rendelkezik, ami alapján a targonca birtokba adását igényelheti. Végül utalt arra is, hogy a targonca birtokára vonatkozó jogcím (jogalap) hiányában a felperes kártérítést sem igényelhet jogszerűen.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [12] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amely a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a keresetének helytadó ítélet meghozatalára irányult.
- [13] Megsértett jogszabályhelyként a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 3. § (2) és (3) bekezdését, 206. §-át, valamint a Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 376. § (1) bekezdését jelölte meg.
- [14] A felperes arra hivatkozott, hogy 2015 márciusáig az F. Kft. a már kifizetett foglalón felül részletekben összesen 1.375.837 forintot fizetett meg az alperes részére, azaz hiánytalanul és határidőben megfizette a targonca teljes vételárát, valamint fizetett még további 105.837 forintot. Szerinte a csatolt bankszámlakivonatokról minden hónapban egyértelműen megállapítható, hogy milyen összegű törlesztőrészlet került megfizetésre az adott hónapban, így az alperesnek nyilvánvalóan tudomása volt arról, hogy a targonca vételára 2015. március 9-én teljes egészében kiegyenlítésre került. Az alperesnek a targonca vételárával kapcsolatos nyilatkozataival összefüggésben a felperes hivatkozott az alperesnek az elsőfokú eljárás során már csatolt és a felek közötti elszámolási vitával kapcsolatos levelezés során keletkezett 2016. március 22-én kelt levélben foglaltakra, amelyből megállapítható, hogy az alperesnek 2016. március 22-én a targoncával összefüggésben nem állt fenn vételárkövetelése.
- [15] Ehhez képest - a felperes álláspontja szerint - törvénysértő volt a másodfokú bíróság eljárásnak az a része, amely a részletfizetések megtörténtét hivatalból vizsgálta, erre irányuló konkrét és részletes felperesi kifogás hiányában, megsértve ezzel a régi Pp. 3. § (2) és (3) bekezdését. A felperes szerint a másodfokú bíróság a tényállás megállapítása során megsértette a régi Pp. 206. §-ában foglaltakat is, mert az ítélet alapjául szolgáló tényállást részben a már az elsőfokú eljárás során rendelkezésre álló okirati bizonyítékokban foglaltakkal ellentétesen állapította meg.
- [16] A felperes előadta, hogy a másodfokú ítéletnek az a következtetése, amely szerint a teljes vételár nem került megfizetésre, nyilvánvalóan és egyértelműen megalapozatlan. Érvelése kiindulópontjaként leszögezte: a másodfokú bíróság helytállóan hivatkozott a régi Ptk. 290. § (1) bekezdésében foglaltakra. Az egyes átutalások kapcsán az idézett rendelkezésnek megfelelően ugyanis azt kellett vizsgálni, hogy az átutalást teljesítő F. Kft. meghatározta-e azt, hogy az utalásokat mely tartozásokra kellett elszámolni.
- [17] A felperes szerint a jogerős ítéletben szereplő áttekintő táblázat 3. és 4. pontja egyértelműen tartalmazta, hogy a 2014. április 14-én teljesített 112.140. forint összeget a B12SA1121998 számú, míg a 2014. május 21-én megfizetett 109.303 forint összeget a B12SA6939251 számú számlára kellett elszámolni. A másodfokú bíróság szerint ezeket az összegeket áram és vízdíjra kellett elszámolni, így azok összege a vételárrészletre nem számolható el. Ehhez mérten a felperes kiemelte: ez a következtetés nem felel meg a számlák tartalmának, tekintettel arra, hogy az elsőként hivatkozott számla mindössze nettó 2839 forint áram-, illetve nettó 2127 forint vízdíjat, míg a másik számla nettó 2023 forint áram-, illetve nettó 709 forint vízdíjat tartalmaz, amelyek a teljesítés

végösszegéhez képest elhanyagolható mértékű összegek. Ezzel szemben mindkét számlában kifejezetten szerepel a perbeli tárgoncára vonatkozó fizetési részlet nettó 83.330 forint összeggel, amely bruttó 105.833 forint. Mindezek alapján a felperes szerint okiratokkal egyértelműen igazolt, hogy az eljárás bíróság által írt 2.434.171 forint összegnél két részlettel, azaz 211.666 forinttal többet fizettet meg az F. Kft. az alperes részére, így egyértelmű az is, hogy a vételár már a táblázat szerinti 11. tételben feltüntetett fizetéssel teljes egészében teljesítésre került, és a táblázat szerinti 12. tétel már túlfizetés volt. Erre tekintettel szerinte a tárgonca feletti tulajdonjogot megszerezte és így azt jogszerűen ruházta át a későbbiekben a felperesre.

- [18] A felperes állította, hogy a másodfokú bíróság döntésével megsértette a régi Ptk. 376. § (1) bekezdését is, figyelemmel arra, hogy a szerződésben a felek abban állapodtak meg, hogy az F. Kft. a vételárat meghatározott időpontokban több részletben fizeti meg és a perbeli tárgoncát a vételár teljes kiegyenlítése előtt neki átadják. Állítása szerint az eljárás során igazolta, hogy a vételár kifizetése határidőben megtörtént, ezért az F. Kft. a szerződés és a régi Ptk. 373. §-a alapján a tárgoncán tulajdonjogot szerzett.
- [19] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartását célozta.
- [20] Álláspontja szerint a jogerős ítélet megalapozott, és a felperes állításával szemben nem jogszabálysértő. Szerinte a felperes helytelenül hivatkozott eljárási szabálysértésekre, illetve a felülvizsgálati kérelméből egyértelműen nem derül ki, hogy azt miben határozza meg. Az alperes érvelése szerint az önmagában nem eljárási szabálysértés, hogy az első- és másodfokú döntések más jogi indokokon vagy indokon alapulnak. Álláspontja szerint a felperes „észrevételei” nem alkalmasak a régi Pp. 206. §-ában foglaltak megsértésére. A másodfokú bíróság szerinte a bizonyítékok okszerű, a régi Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltak megfelelő mérlegelése alapján hozta meg az ítéletét, ezért az nem jogszabálysértő. Az alperes hivatkozott arra is, hogy a jogerős ítélet alapjául szolgáló tényállás a Kúriát is köti (BH 1996.505.).

A Kúria döntése és jogi indokai

- [21] A felülvizsgálati kérelem alapos.
- [22] A Kúria - a régi Pp. 275. § (2) bekezdése szerint - a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a jogerős ítéletet, és megállapította, hogy a jogerős ítélet - a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okokból - jogszabálysértő.
- [23] A Kúria mindenekelőtt utal arra: a felperes hivatkozásai közül nem találta alaposnak a régi Pp. 3. § (2) és (3) bekezdése körében előadottakat. A másodfokú bíróság helyesen járt el, amikor a jogvita eldöntését illetően a 2015. február 25-én megkötött adásvételi szerződés teljesítésének körülményeiből indult ki, és az egyes vételár-részletek megfizetésének a vizsgálatát a mérlegelése körébe vonta; ehhez képest helyesen tájékoztatta a peres feleket a bizonyítandó tényekről, a bizonyítási kötelezettségről, illetve a bizonyítatlanság esetleges következményeiről.
- [24] A régi Pp. 206. §-a körében - különös tekintettel az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében szereplő, a felülvizsgálati eljárásban a tényállás felülmérlegelésének tilalmára vonatkozó érvelésre - a Kúria rámutat: következetes a bírói gyakorlat abban, hogy főszabályként valóban nem képezheti a felülvizsgálat alapját a bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállás. Ez a korlát nem érvényesül azonban, ha a jogerős ítélet iratellenes vagy nyilvánvalóan okszerűtlen, esetleg logikai ellentmondást tartalmaz, mert ezekben az esetekben a Kúria a tényállást felülmérlegelve hozhat a jogszabályoknak megfelelő döntést (BH 2013.119.). Ezt szem előtt tartva a Kúria a per iratai alapján arra a következtetésre jutott, hogy a másodfokú bíróság mérlegelése iratellenes az alábbiak szerint.
- [25] A tárgonca vételárának megfizetése körében a felperes által az elsőfokú eljárásban F/11., 12. és 13. számon csatolt számlákra, illetve fizetési bizonylatokra (banki átutalási részletezőkre) tekintettel a Kúria egyetértett a felperessel abban, hogy a másodfokú bíróság az okirati bizonyítékok tartalmával ellentétesen jutott arra a következtetésre, hogy a vételárat maradéktalanul nem fizették meg.

Kétséget kizáróan megállapítható ugyanis, hogy - figyelemmel a régi Ptk. 290. § (2) bekezdésére - a 2014. április 14-én teljesített 112.140. forint összeget a B12SA1121998 számú, míg a 2014. május 21-én megfizetett 109.303 forint összeget a B12SA6939251 számú számlára kellett elszámolni. Mindkét számlából és az utalásokon szereplő közleményekből egyértelműen kiderül az is, hogy a fizetett összeg meghatározó része: az előbbi és az utóbbi számla esetén is nettó 83.333. forint (áfával növelten: 105.832 forint), azaz mindösszesen nettó 166.666 forint (áfával növelten: 211.664 forint) a targonca vételáraként került átutalásra. Erre figyelemmel az F. Kft. összesen bruttó 2.645.835 forint vételárat fizetett meg, amellyel a szerződésben kikötött ellenértéket megfizette.

- [26] A régi Ptk. 376. § (1) bekezdése szerint a felek megállapodhatnak, hogy a vevő a vételárat meghatározott időpontokban, több részletben fizeti meg, és a dolgot a vételár teljes kiegyenlítése előtt neki átadják. A részletvétel szabályai alapján a szerződés akkor teljesül, ha a vevő a vételárat részletekben megfizeti, illetve a dolog a birtokába kerül. A szerződő felek az adásvételi szerződésben megállapodtak a vételár részletekben történő teljesítéséről, amely feltétel - a fentiek szerint - teljesült.
- [27] A targonca átadása körében kiemelendő, hogy bár a szerződés 5. pontja valóban birtokátadási jegyzőkönyvvel történő birtokba adást ír elő, a körülmények változására tekintettel a targonca ennek hiányában is az F. Kft. birtokába került. Ennek indoka, hogy a dolog átadása történhet a dolog tényleges birtokba adásával, vagy más olyan módon is, hogy az a szerző fél uralma alá kerül. Következésképpen az átadás megvalósulhat úgy is, hogy a dolog feletti közvetlen uralom továbbra is a tulajdonosnál marad, ő azonban a dolgot ezentúl más jogcím alapján fogja birtokolni (constitutum possessorium). A szerződő felek a szerződés 5. pontjában rendelkeztek a targonca átadásáról, ugyanakkor az azért maradt el, mert az alperes - nem vitatottan - az F. Kft.-vel szemben fennálló - bérleti jogviszonyból eredő - tartozása biztosítékaként, zálogjoga érvényesítése céljából továbbra is magánál tartotta a targoncát. Erre figyelemmel a birtokba adás fent megnevezett sajátos esete valósult meg azzal, hogy az alperes birtoklásának jogalapja az adásvételi szerződés megkötését követően megváltozott. Ebből következően birtokbaadási jegyzőkönyv készítésére vagy a birtok más módon történő átruházására már nem volt szükség.
- [28] A Kúria végezetül utal arra, hogy az alperes 2017. március 3-án kelt elállásra irányuló nyilatkozatának a jogvita elbírálása szempontjából nincs jelentősége, figyelemmel arra, hogy a szerződésszerű teljesítéssel az adásvételi szerződés 2015. február 18-án megszűnt, így attól a későbbiekben már joghatályosan elállni nem lehetett.
- [29] A kifejtett indokok alapján a Kúria úgy ítélte, hogy az F. Kft. a targonca tulajdonjogát megszerezte, így mint közbenső jogszerző rendelkezhetett a tulajdonjog átruházásáról. A felperes a 2016. február 17-én megkötött adásvételi szerződés folytán alappal érvényesíthette a Ptk. 5:21. §-a alapján a tulajdonjogán alapuló igényét az alperessel szemben.
- [30] Az első- és másodfokú bíróság a felperes keresetét nem találta alaposnak, ezért az előterjesztett kártérítési igény feltételeit nem vizsgálta. A Kúria erre figyelemmel a régi Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 213. § (2) bekezdése szerint részítéletet hozott, és a régi Pp. 275. § (4) bekezdése alapján miután a dolog kiadása iránti kereset körében a döntéshez szükséges tények a fentiek szerint megállapíthatók voltak, az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, ezt meghaladóan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.
- [31] A Kúria meghagyja az elsőfokú bíróságnak, hogy a felperes kártérítési keresetének ténybeli és jogi feltételeit vizsgálja.

Záró rész

- [32] Az alperes az ingó dolog kiadására irányuló keresetet illetően pervesztes lett, ezért a Kúria a régi Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 78. § (1) bekezdése szerint rendelkezett az első- és

másodfokú perköltség, valamint a felülvizsgálati eljárási költség együttes megfizetéséről. A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes alperes köteles megfizetni a székhelye szerint illetékes állami adóhatóság felhívásában foglaltak szerint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

- [33] A Kúria a kártérítési igényt illetően a felülvizsgálati eljárásban felmerült költség összegét, valamint a feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték összegét a régi Pp. 275. § (5) bekezdése alapján csupán megállapította, mindezek viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt.
- [34] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2019. június 26.

. Orosz Árpád s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Gábor s.k. előadó bíró, Dr. Csentericsné dr. Ágh Bíró
Ágnes s.k. bíró